

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 83.854 van 6 december 1999
in de zaak A. 74.729/IX-881.**

In zake : Gilbert RETSIN,
wonende te BLANKENBERGE,
Breydelstraat 37

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
minister van Landbouw en de Kleine en
Middelgrote Ondernemingen, thans de minister
van Landbouw en Middenstand.

D E R A A D V A N S T A T E , I X e K A M E R ,

Gezien het verzoekschrift dat Gilbert RETSIN
op 20 juni 1997 heeft ingediend om de vernietiging te
vorderen van "de beslissing genomen op 21 april 1997
door de derde kamer van de Commissie voor Vrijstelling
van Bijdragen (...) gekend onder het beslissingsnum-
mer 510110.107.89 N 01";

Gezien de regelmatig gewisselde memories van
antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste
auditeur R. VANDER ELSTRAETEN;

Gelet op de beschikking van 3 juni 1999 die
de neerlegging ter griffie van het verslag en van het
dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan
partijen en gezien het verzoek tot voortzetting van de
rechtspleging en de laatste memorie van verzoeker;

Gelet op de beschikking van 5 november 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 22 november 1999;

Gehoord het verslag van staatsraad A. BEIRLAEN;

Gehoord de opmerkingen van advocaat F. MOEYKENS, die verschijnt voor verzoeker, en van advocaat A. LOUF, die loco advocaat H. DIEPENDAELE verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur R. VANDER ELSTRAETEN;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Gilbert RETSIN oefent vanaf 1 januari 1992 een zelfstandige activiteit uit, welke aanvankelijk als bijberoep wordt beschouwd.

1.2. Uit een onderzoek van het Rijksinstituut voor de sociale verzekeringen der zelfstandigen blijkt dat zijn tewerkstelling als loontrekkende onvoldoende is om als hoofdberoep te fungeren, zodat de zelfstandige activiteit als hoofdberoep moet worden beschouwd.

1.3. Hierop vordert het Sociaal Verzekeringsfonds VEV op 30 november 1996 de betaling van de voor de kwartalen 1992/2 tot en met 1996/4 verschuldigde sociale bijdragen.

1.4. Met een brief van 3 januari 1997 vraagt verzoeker om vrijstelling van deze bijdragen.

1.5. Deze aanvraag wordt op 21 april 1997 door de derde kamer van de Commissie voor vrijstelling van bijdragen behandeld.

Bij beslissing van dezelfde datum wordt de aanvraag om vrijstelling van de driemaandelijkse sociale bijdragen voor de kwartalen 2/92 tot en met 4/95 onontvankelijk verklaard en wordt vrijstelling verleend voor de driemaandelijkse sociale bijdragen voor de kwartalen 1/96 tot en met 2/97.

Deze beslissing steunt op volgende redene-
ving :

"Gelet op de aanvraag ingediend op 03/01/1997 en geregistreerd op 07/01/1997;

Overwegende dat deze aanvraag op de volgende driemaandelijkse bijdragen betrekking heeft : van 2/92 t.e.m. 4/96;

Gelet op de andere stukken van het dossier;

Overwegende dat de aanvraag niet aan de in voornoemd artikel 88, § 2, 2°, a) gestelde voorwaarde voldoet voor de volgende driemaandelijkse bijdragen : van 2/92 t.e.m. 4/95;

Overwegende dat de aanvraag aan de in voornoemd artikel 88, § 2, 2°, a) gestelde voorwaarde voldoet voor de volgende driemaandelijkse bijdragen : van 1/96 t.e.m. 4/96;

Aangezien uit de stukken van het dossier blijkt dat de betrokkene zich bevindt in een staat van behoefte die een volledige vrijstelling rechtvaardigt";

2. Over de ontvankelijkheid van het beroep.

Overwegende dat verzoeker geen belang heeft bij een vernietiging van het gedeelte van de aangevochten beslissing waarin zijn verzoek om vrijstelling wordt ingewilligd, met andere woorden wat de met ingang van 1 januari 1996 verschuldigde bijdragen betreft; dat hij slechts belang heeft bij een gedeeltelijke vernietiging van de bestreden beslissing, met name in de mate waarin zijn vraag om vrijstelling wordt afgewezen, dit is wat de driemaandelijkse bijdragen voor de periode van het tweede kwartaal van 1992 tot en met het vierde kwartaal van 1995 betreft;

3. Over de gegrondheid van het beroep.

3.1.1. Overwegende dat verzoeker als eerste middel de schending aanvoert van artikel 88, § 2, 2°, van het koninklijk besluit van 19 december 1967 houdende algemeen reglement in uitvoering van het koninklijk besluit nr. 38 van 27 juli 1967 houdende inrichting van het sociaal statuut der zelfstandigen, doordat de Commissie voor vrijstelling van bijdragen littera a) toepast terwijl ze in zijn geval littera b) had moeten toepassen, daar het om regularisatiebijdragen gaat;

3.1.2. Overwegende dat de verwerende partij hierop antwoordt dat de toepassing van littera b) veronderstelt dat er voorlopige bijdragen worden betaald, welke naderhand worden geregulariseerd, dat in het onderhavige geval geen voorlopige bijdragen werden gestort noch opgevorderd, dat op het ogenblik dat uit het onderzoek van het Rijksinstituut voor de sociale verzekeringen der zelfstandigen was gebleken dat betrokkene sedert 1992 ten onrechte als zelfstandige in bijberoep was aangesloten, hem de definitieve bijdragen als zelfstandige in hoofdberoep werden opgevorderd, dat men op 30 november

1996 in staat was onmiddellijk de definitieve bijdragen te berekenen;

3.1.3. Overwegende dat verzoeker repliceert dat het wel degelijk om regularisatiebijdragen ging, dat het vervalbericht uitdrukkelijk vermeldt : "regularisatie bijdragen sociaal statuut", dat hij eerst op 30 november 1996 werd aangemaand kwestieuze bijdragen te betalen;

3.1.4. Overwegende dat artikel 88, § 2, van het koninklijk besluit van 19 december 1967 houdende algemeen reglement in uitvoering van het koninklijk besluit nr. 38 van 27 juli 1967 houdende inrichting van het sociaal statuut der zelfstandigen luidt als volgt :

"§ 2. Opdat de aanvraag van een onderworpenen ontvankelijk zou zijn, dient er te worden voldaan aan de twee volgende voorwaarden :

(...);

2° de aanvraag dient gedaan te zijn binnen (twaalf maanden). Naar gelang van het geval, begint deze termijn te lopen :

a) vanaf de eerste dag van het kalenderkwartaal dat volgt op datgene waarop de door de aanvraag beoogde bijdrage betrekking heeft;

b) onverminderd het in littera c) bepaalde, vanaf de eerste dag van het kalenderkwartaal dat volgt op datgene in de loop waarvan een afrekening van een bijdrageregularisatie werd verstuurd, voor wat betreft het bijdragesupplement dat die regularisatie met zich brengt;

(...)"

dat de algemene regel, gesteld in littera a), bepaalt dat de termijn van twaalf maanden begint te lopen vanaf de eerste dag van het kalenderkwartaal dat volgt op datgene waarop de bijdrage betrekking heeft; dat littera b) in een uitzondering op deze algemene regel voorziet voor het specifiek geval dat het gaat om een bijdragesupplement ten gevolge van een regularisatie : in dit geval begint de termijn pas te lopen vanaf de eerste dag van het kalenderkwartaal dat volgt op datgene in de loop waarvan een afrekening van deze bijdrageregularisatie wordt verstuurd; dat de toepassing van

littera b) veronderstelt dat er voorlopige bijdragen worden betaald, welke naderhand worden geregulariseerd; dat in de onderhavige zaak geen voorlopige bijdragen werden gestort noch opgevorderd; dat de bijdragen, waarvoor de vrijstelling werd aangevraagd, geen bijdragesupplementen waren, doch de definitieve bijdragen voor de jaren 1992 tot en met 1995; dat, alhoewel op het betalingsbericht van 30 november 1996 van het Sociaal Verzekeringsfonds VEV bovenaan "regularisatie bijdragen sociaal statuut" wordt vermeld, er in werkelijkheid geen regularisatiebijdrage mee werd opgevorderd; dat, aangezien de inkomsten voor de jaren 1992 tot en met 1995 toen bekend waren, men in staat was onmiddellijk de definitieve bijdragen voor die jaren te berekenen; dat op een aanvraag tot vrijstelling van een definitieve bijdrage artikel 88, § 2, 2°, a) van het koninklijk besluit van 19 december 1967 toepasselijk is; dat het eerste middel niet gegrond is;

3.2.1. Overwegende dat verzoeker in het tweede middel laat gelden dat de grenzen van de redelijkheid werden overschreden doordat bij de berekening van de bijdragen geen rekening werd gehouden met de werkelijke toestand, dat de regularisatiebijdragen immers berekend werden op grond van een eenmalig inkomen dat hij destijds als zelfstandige heeft ontvangen;

3.2.2. Overwegende dat de verwerende partij hierop antwoordt dat de aangehaalde argumenten enkel het sociaal verzekeringsfonds en geenszins de Commissie voor vrijstelling van bijdragen zelf betreffen, dat deze commissie immers op geen enkele wijze bevoegd is inzake bijdrageberekening, dat zelfstandigen in hoofdberoep steeds een minimumbijdrage per kwartaal verschuldigd zijn, zelfs indien zij verlies hebben geleden;

3.2.3. Overwegende dat het middel dat de berekening van de verschuldigde bijdragen betreft, niet dienstig

wordt aangevoerd tot staving van een beroep tot vernietiging van een beslissing waarbij de Commissie voor vrijstelling van bijdragen afwijzend op een verzoek tot vrijstelling beschikt; dat, zoals de verwerende partij terecht opmerkt, deze commissie op geen enkele wijze bevoegd is inzake de vaststelling van de verschuldigde bijdragen; dat het tweede middel niet ontvankelijk is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op zeventuizend frank, komen ten laste van verzoeker.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zes december 1900 negenennegentig, door de IXe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. BORRET,	voorzitter,
	A. BEIRLAEN,	staatsraad,
	L. HELLIN,	staatsraad,
Mevr.	S. VAN AELST,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. VAN AELST.

J. BORRET.